

Evangelí de la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús: sorprendre'ns per l'amor de Déu

Evangelí i comentari de la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. “No li trencaren les cames, però un dels soldats li traspassà el costat amb una llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua”. La necessitat més profunda del nostre cor és conèixer el Sagrat Cor de Jesús per creure en el seu Amor. Acudim a la intercessió de la Verge Maria i de sant Joan

perquè no deixem mai de sorprendre'ns davant aquest misteri: nosaltres som el tresor de Déu.

Evangelí (Jn 19, 31-37)

Per als jueus era el dia de la preparació, i els cossos no es podien quedar a la creu durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima. Per això els jueus van demanar a Pilat que trenquessin les cames dels crucificats i traguessin els seus cossos. Hi anaren, doncs, els soldats i van trencar les cames del primer i les de l'altre que havia estat crucificat amb Jesús. Quan arribaren a Jesús, es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames, però un dels soldats li traspassà el costat amb una llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua. El qui ho veié en dona testimoni, i el seu testimoni és digne de fe. Ell mateix sap que diu la

veritat, perquè també vosaltres cregueu. En efecte, tot això va succeir perquè s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: «No li han de trencar cap os». I en un altre lloc l'Escriptura diu: «Miraran aquell que han traspassat».

Comentari

La Passió del Senyor ha acabat. El cos, espremut, sotmès al suplici més cruel, és ara un cadàver. Tot i això, encara que el cor ha deixat de bategar, les demostracions del seu Amor no han conclòs. En resta una mostra darrera. Encara queden sang i aigua: potser els dos principals símbols de la vida. I Jesús no els vol guardar: justament per donar-nos vida és que ha volgut morir.

Els Pares de l'Església han escrit infinitat de reflexions bellíssimes

sobre el que implica el costat obert del Crist, que ens permet capir i contemplar el seu cor. Alguns, com sant Agustí, insistiran que, com Eva va néixer del costat d'Adam, així l'Església neix del costat del Crist. També fou sentir comú dels sants dels primers segles que aquesta sang i aquesta aigua són indicacions clares de la font d'on brollen els sacraments. Explica santa Faustina que Jesús mateix va voler que a la imatge de la Divina Misericòrdia quedessin plasmats aquests dos raigs, un de vermell i un altre de blanc, que representen la sang i l'aigua del seu cor.

Per aquests motius la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús té per als cristians una significació profunda. Quan ens referim al cor d'una persona pensem en els afectes, els sentiments, la forma d'estimar. Com ens recorda sant Josepmaria, però, “quan en la Sagrada Escriptura es

parla del cor, no es tracta d'un sentiment passatger, que commou o fa brollar llàgrimes. Hom parla del cor per a referir-se a la persona que, com ho manifestà Jesucrist mateix, s'adreça tota ella –ànima i cos– a allò que considera el seu bé: *perquè on hi ha el teu tresor, allí hi haurà també el teu cor.*” (*És Crist que passa*, 164).

Aquesta frase pot ser un estímul per tornar-nos a sorprendre per l'amor de Déu: *on hi ha el teu tresor, allí hi haurà també el teu cor.* Per tant, ara que contemplem el Crist crucificat, donant la vida per nosaltres, amb el costat obert i el cor traspassat, podem afirmar sense por a equivocar-nos pas: nosaltres som el tresor de Déu.

És molt significatiu que qui en dona testimoni sigui sant Joan, aquell que havia recolzat el cap sobre el pit de Jesús a l'Última Cena. L'apòstol adolescent va tenir l'oportunitat

única de sentir els batecs del cor del Senyor que, en aquell moment sublim, que havia desitjat ardentment, serien particularment forts. Per dir-ho així, sant Joan li havia pres el pols a l'amor de Déu fins a ésser testimoni de la seva darrera palpitació i havia comprovat que Jesús va viure i va morir per donar-nos vida.

“Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut” (1 Jn 4, 16). L'apòstol fa servir dos verbs: conèixer i creure. Són dues pistes que ens poden ajudar per treure'n profit de la solemnitat d'avui, tan valorada per la pietat popular de l'Església. Sant Joan sap que està transmetent una cosa sublim, impossible de plasmar en paraules, però, així i tot, ho intenta. Per això en les cartes emfatitza tant, de totes les maneres possibles, que Déu és Amor. Per això es dona a la tasca d'explicar-

ho tot: perquè sap que diu la veritat,
perquè també vosaltres cregueu.

La necessitat més profunda del
nostre cor és conèixer el Sagrat Cor
de Jesús per creure en el seu Amor.
Acudim a la intercessió de la Verge
Maria i de sant Joan, els cors dels
quals van bategar a l'uníson amb el
del Crist, perquè no deixem mai de
sorprenre'ns davant aquest misteri:
que nosaltres som el tresor del cor de
Déu.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Yandri Fernandez - Getty
Images

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-la-solemnitat-del-sagrat-cor-de-jesus-
sorprendrens-per-lamor-de-deu/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-la-solemnitat-del-sagrat-cor-de-jesus-sorprendrens-per-lamor-de-deu/)
(15/08/2025)